

Oponentský posudek na bakalářskou esej

Lucia Bildová, Maria Tauberová. Její život a dílo se zaměřením na léta 1936-1946 strávená v pražském Národním divadle. Univerzita Karlova v Praze, Fakulta humanitních studií, Praha 2012, 91 s. vlastního textu + přílohy (s- 92-120).

Autorka zvolila po delším rozhodování jako téma předkládané bakalářské práce osobnost operní pěvkyně Marie Tauberové, jejíž životní a profesní profil začlenila do dobových souvislostí. V úvodu eseje pak tuto osobní motivaci k volbě zpracovávané problematiky zdůvodnila a stanovila si ve vztahu k osobě Marie Tauberové cíl práce, a to „přispět k vyložení jejího celoživotního díla a zaměřit jej na vytvoření přehledu operních rolí v Národním divadle z období 1936-1946, kdy byla na vrcholu svých uměleckých sil“. To vše i s ambicí dostat život a dílo operní pěvkyně M. Tauberové do širšího povědomí.

Bakalářskou esej koncipovala Lucia Bildová vedle úvodu a závěru do několika obsahově rozlišných bloků. V prvním z nich (kapitola druhá - s. 10-13) čtenáře přehledně seznámila s tím, z jakých informačních zdrojů vycházela. Vedle literatury, časopisů, novin a internetových zdrojů čerpala především z archivních materiálů z několika archivů, zejména Národního archivu a archivu Národního divadla. Do druhého bloku lze zařadit nastínění atmosféry v Praze ve 20. století (kapitola třetí – s. 14-19) a charakteristiku činnosti Národního divadla a opery ve stejné době (kapitola čtvrtá – s. 20-29). Třetí, stěžejní blok celé eseje pak představují kapitoly pět až sedm, kde autorka jednak představila životní peripetie Marie Tauberové od dětství až do konce života (kapitola pátá – s. 30-40) a jednak podala dvojí pohled na 25 ztvárněných rolí (tj. pohled představitelky a pohled kritiky) z období let 1936-1946 (kapitola šestá – s. 41-75). Do tohoto bloku patří i shrnutí odkazu operní pěvkyně Marie Tauberové (kapitola sedmá – s. 76-78).

Bakalářská práce Lucie Bildové jako celek působí velmi pěkným dojmem, je úpravná, s precizně vedeným poznámkovým aparátem a má svoji vnitřní logickou strukturu. Cíl, který si autorka na počátku vytýčila, beze zbytku naplnila. To svědčí vzhledem k nutnosti studia archivního materiálu především o autorčině pracovitosti a zároveň i o dostatečném časovém prostoru, který musela přípravě i realizaci textu své bakalářské eseje věnovat. Vyzdvihnout je třeba na bakalářskou práci neobvyklý rozsah prostudovaných archivních pramenů i širokou škálu literatury a nespočetné množství internetových zdrojů. V závěrečném shrnutí její práce bych ocenila, že zde Lucia Bildová -i přes výrazné osobní zaujetí tématem- zohlednila i některé sporné otázky, respektive negativa.

K hodnocené bakalářské esejí Lucie Bildové nemám žádné podstatné výhrady, snad až na určitou „mechančnost“ a místy až (na bakalářskou práci) nadbytečný rozsah při zpracovávání šesté kapitoly („Maria Tauberová v letech 1936-1946 v ND“ – s. 41-75).

Závěrem lze konstatovat, že bakalářská esej Lucie Bildové zcela odpovídá požadavkům, které jsou na tento typ závěrečných studentských prací kladeny a doporučuji ji proto k obhajovacímu řízení. Navrhuji hodnocení výborně.

